

1296

דוד טורקו ל מטי 28/ב

סיפיקת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ד', ז' בטבת תשי"ז - 9.1.57 בשעה 08.30.

- הסתתפו:
- נ. ניר - היו"ר
 - ב. מזניה
 - ע. איכילוב
 - ט. כגין
 - ד. ברר-האי
 - ש. הלל
 - ז. ורהפטיג
 - י. יעריהו
 - ש. יוניצ'סן
 - י. כטה
 - י. רוזנברג
 - ש. טורש
 - י. שופטן

- סוזסניט:
- פ. רוזן - שר המשפטים
 - א. ידן - המשנה ליועץ המשפטי
 - ס. רוזטי - מזכיר הכנסת
 - ג. צידון - סגן-מזכיר הכנסת.

סדר-היום: חוקי יסוד (הכנסת).

היו"ר נ. ניר: אני פותח את הישיבה.

חוקי-יסוד (הכנסת).

סעיף 21.

י. יוניצ'סן: אני מציע קוורום של שלושים.

הוחלט: (1) לדחות את ההצעה לקבוע קוורום של שלושים.

הסתייגות לי. שופטן נע. איכילוב.

(2) לקבל את הסעיף ללא שינוי.

סעיף 22.

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

סעיף 23.

היו"ר נ. ניר: החלטנו להעביר את החלק השני של סעיף 14 לסעיף זה.

ב. אזניה:
אני סביע לכתוב: "ישיבות הכנסת יהיו במקום
הזו, אולם יו"ר הכנסת ראוי לכנסה במקום אחר".
במעין קודם אשרנו כבר כי מקום הזו של הכנסת היא ירושלים.

היו"ר נ. ניר:
אי-אפשר לכתוב זאת בצורה סממית כל כך.

פ. רוזן:
אפשר לכתוב "אולם בנסיבות מיוחדות ראוי יו"ר
הכנסת" - וכו'.

ס. יוניצ'סון:
הייתי מוסיף בהתייעצות עם ועדת הכנסת, שאחד
מאיברי רוצה להכניס כאן את המושג "נסיבות
הכנסת".

ד. בר-רב-האי:
אפשר לכתוב: "בהתייעצות עם הסגנים".

פ. רוזן:
יכולות להיות נסיבות כאלה שאי-אפשר יהיה לכנס
את הסגנים, הרי בנסיבות רגילות אפשר יהיה לכנס
את הכנסת בירושלים.

ב. אזניה:
אין מנחנו אומרים: ראויים היו"ר והסגנים,
אלא: "ראוי היו"ר בהתייעצות עם הסגנים". כלומר,
היו"ר על כל פנים ראוי לעשות זאת.

הוחלט:
לקבל את הצעת ב. אזניה לנסח את סעיף-קטן (א)
כך: "ישיבות הכנסת יהיו במקום פוטנה,
אולם בנסיבות מיוחדות ראוי יו"ר הכנסת בהתייעצות
עם הסגנים לכנסה במקום אחר".

ג. ידיו:
מנחנו סתמטיים בלשון עתיד בתור ציווי. כוונת
הסעיף הזה שלא יהיו ישיבות ביטי חג, ואינני
יודע אם הנוסח זכאן סתמיים לכוונה זו.

ב. אזניה:
אפשר לכתוב "סתמיים" במקום "יהיו".

הוחלט: 1) לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף-קטן (א), שיהיה
עכשיו סעיף-קטן (ב), במקום "יהיו" -
"סתמיים".

(2) לקבל את סעיף-קטן (ב) ללא שינוי. הסעיף
יהיה עכשיו סעיף-קטן (ג).

סעיף 24

ס. אזנא:
יכול להיות מקרה שהיו"ר רוצה להתייעץ בענין זה.

ד. בר-רב-האי:
יכול להיות מקרה שהיו"ר אינו שומע, אבל את"כ
מעירים את תשומת לבו לכך.

ב. אזניה:
גם בוועדת התקנון התלבטנו בענין זה.

היו"ר נ. ניר:
במקום לכתוב "אולם במידה שתקנון מרשה זאת"
מוטב לכתוב כי הפרטים ייקבעו בתקנון.

פ. רונן : זוהי דוקא אחת הנקודות היסודיות בחוק זה.

ד. רוננברג : צריך לכתוב כי הישיבה פתוחה ופירסום הדברים אינו סוגבל, אבל במקרים סיוחדים יותר ליו"ר להגביל את הפירסום, והמקרים האלה ייקבעו בתקנון.

כתוב פה "דברים שנאסרו בה". הכוונה לדברים שנאסרו על-ידי חברי הכנסת. הוא הדין לגבי ההליכים בישיבה פתוחה. יכולים לפרסם שזה חל גם על מזכיר הכנסת או על סדרן. צריך לכתוב זאת בבירור.

ג. אזניה : ומה בנוגע לטר שאינו חבר הכנסת?

ד. רוננברג : אפשר לכתוב: "על-ידי חברי הכנסת והטריים".

בסיפא של הטעיף הייתי מציע לטחוק את הסלים "בתוך הישיבה". אני מבין שמבחינה טעמית, אם אין אנטריס על פירסום דברים בתוך הישיבה, זה יכול להיות פאזר. סמילך, אם כותבים זאת כך, זה אומר אסור לעשות זאת לאחר הישיבה.

ג. אזניה : אני בעד הנוסח הפוצע בריסא של הטעיף. דברים הנאסרים בכנסת, יש להם חסינות, ואם אין מנחנו כותבים זאת, מי-א יר יהיה לאסור פירסומם.

אף אני בעד החיקת הסלים "בתוך הישיבה".

ט. ארנא : גם אני חושב שיש לטחוק את הסלים "בתוך הישיבה". הכוונה היא לכל מה שנעשה בכנסת ולא רק לדברים שנאסרו על-ידי חברי כנסת. אם, למשל, יש בכנסת שהוטה או מיזה אינצידנט, צריך לאפשר לסייגו לאסור פירסומם של הדברים.

ביחס לסיפא של הטעיף, כבר נאמר כי צריך להאמיר את הדברים לתקנון. ובסקרה הצורך, יופיע הפרוטוקול באיחור.

ד. בגין : הסיפא של הטעיף כמות שהיא אינה נראית לי. אינני סולל את האפשרות ליו"ר הישיבה יעשה סמסך כדי שדברים שנאסרו בעידנא דריתחא לא יקבלו פוסכי רב. אבל עלינו לזכור כי הדברים הנאסרים בישיבה פתוחה לקהל, וזה אומר שהם כבר כתפרסמי. מנחנו שתכוננים למנוע את פירסומם בעתונות. ועלינו למצוא נוסח שיבטא את הכוונה הזאת.

יש הבדל בין האפשרות הנ תנת ליו"ר לאסר כי דברים מסויימים שנאסרו בישיבה לא יכנסו לפרוטוקול, ובין הזכות ליו"ר להפעיל צנזורה על דברים שנאסרו בישיבת הכנסת. אם הדברים אינם פרוטוקול, מי-אפשר להסתמך על חוסר בכתב. אבל אם סייגו רשם את הדברים שנאסרו, ואם יוכל ליו"ר הכנסת להפעיל את הצנזורה?

ג. אזניה : יש כאן טעיף 33, הקובע אחריות פלילית.

ד. בגין : אני חושב שזה טרחיק לכת. הייתי מציע להסתמך בצנזורה הבטחונית, במידה שדובר בפאלות הנוגעות לבטחון. לגבי הדברים האחרים הייתי מציע לכתוב כי הדברים ייקבעו בתקנון, ולא "במידה שהתקנון מרשה זאת".

פ. רונן:
אין מבחנו יכולים להסתמך בענין זה בצנזורה
הבטחונית. כרגע התקנון קובע כי יו"ר הכנסת
יכול לאסור סיד פירסום של שמהו. נדמה לי שהתקנון מגביל את
האפשרות הזאת לדבריהם הפוגעים בבטחון המדינה או בכבוד הכנסת. את
הדבר נוגע לבטחון המדינה, חשוב לאסור על פירסומו סיד, כי אם
לאו יכול העתונאי לגשת סיד ולהבריך את תוכנו של הדברים שנאסרו.
ואם היו"ר צריך לחשוב את הדברים שנאסרו פוגעים או אינם פוגעים
בבטחון המדינה, כנראה שהם אינם פוגעים בבטחון המדינה. המדובר הוא
בסקריה טאור בולטיה.

יהיה זה טונה אם בחוק יסוד, בענין הנוגע
לזכויות הפרט, נשלח לתקנון.

ע. יוניצ'סון:
האם האלגנציה-יוריסט פרשה להעביר בחוק יסוד
דברים מסוייטים לתקנון? עברתי על כסה
חוקי קונסטיטוציונליים, ועוד לא ראיתי כזאת.

הייתי רוצה כי הוועדה תדון במאלה לא שתוך
הנחה שיטיבות הכנסת תקיימות בלילה. יתכן כי עוד יהיו לנו פעם עתונאי
ערב אפטיים, ואז אין זה רק שאלה של טברקן יכול להיות מקרה סידיעה
תופיע בעתון בערב, וחצי יום לאחר מכן יודיע יו"ר הכנסת כי פירסומה
של הידיעה אסור. אז תופיע הידיעה בעתון מאז בעול שלתונבים אחרים
לא יוכלו לפרסמה.
שתוך כך אני מציע להסמיך את הסלים "בתוך היטיבה".

ז. ורהפטיג:
אני מסופק אם מבחנו צריכים לסחרר את המפרסמים
מאחזיות אזרחית. אם חבר הכנסת אשר טיהו בלתי
נכון על אדם או חברה. הוא מסוחרר מאחזיות פלילית ואזרחית. מה הטעם
לפטור את העתון מפירסום את הידיעה מאחזיות אזרחית? אם עתון אחד טעתיק
ידיעה טעתון יוני, אין זה פוסר אותו מאחזיות, אם כי זה ניסוק להקל
בעונט. על העתון לבדוק את הדברים שהוא ספרטם אותם. ואינני טבין טדוע
לא לאסור לאותו אדם או חברה שנפגעו, להתגונן טפני פירסומים כאלה בעתון.
מבחנו טטיריה את האחזיות הפלילית. זה ברור. האחזיות האזרחית אינה
פוגעת בעתון. היא נותנת לו חפטי טלא לפרטט את הדברים הטעניבים את
הציבור.

אני תוסך בהצעה להסמיך את הסלים "בתוך היטיבה".
אני טבין כי צנזורה בטחונית יכולה להיות גם לאחר היטיבה. אולם טאן
טדובר על תגובה טיידית אל יו"ר הכנסת. אין זה ענין לזיקול דעת פולטיטי,
ואין טאן צורך בהתיעצות. אני טוכן לקבל את הטיכון בכך טיו"ר יהיה
זהיר טדי ויאסור פירסום של דברים יאסור להטיר את פירסומם, אבל
אינני טוכן לקבל עלי צנזורה של טיהו אחר חוק טסל היו"ר בענין זה.

י. כסה:
אינני טותף לספיקות אל חבר הכנסת בגיין. טוב
יהיה אם הכנסת טטבע דבריהם העלולים לגרום תקלה.
לצנזורה טפקיד טשלה. אולם הכנסת יכולה להגביל את עצמה גם בדברים
הפוגעים בכבוד המדינה, באינטרס של המדינה, בכבוד הכנסת.

לדעתי, העיקר הוא להסמיך את הסלים "בתוך היטיבה".
היו סקריים יהיה פיספוק בענין זה, וזה גרם לטיבוטים. יתכן כי צריך
לכתוב "בתוך היטיבה ולאחריה". כי צריך לאסור ליו"ר לעשות זאת ביני
הסקריים. לי נדמה כי אם כתוב "בתוך היטיבה", טותר ליו"ר לעשות זאת גם
לאחר היטיבה.

פ. רונן:
אין זה יהיה? היו"ר יגיד: אני פונה בבקשה אל
העתונבים שלא לפרטט זאת כי אני צריך להתיעף.
על הודעה כזאת אינו חל עדין איסור פירסום. אז עתון אחד ייענה לבקשה
ולא יפרטט זאת, ועתון טני יפרטט זאת. את זאת רצוי לטנוע.

ז. ורהפטיג:

היו"ר יכול קודם-כל להגיד כי הוא אוטר פירטום הדברים. לאחר בירור הוא יכול להתיר את פירטום.

היו"ר נ. ביר:

הפעת חבר הכנסת ורהפטיג שלא להסיד את האחריות האזרחית בינה מובנת לין אני חושב שהאחריות הפלילית היא הרבה יותר גדולה מהאחריות האזרחית. הכוונה היא לאפשר לחבר הכנסת להיות חופסי במאוסו בכנסת, והדבר צריך להיות נוגע גם לאחריות אזרחית.
אם יהיה כתוב בפירוש "בתוך הישיבה", אסור יהיה ליו"ר לעשות זאת לאחר הישיבה, לכן אני מציע לכתוב "בתוך הישיבה ולאחריה".
אם אותה תוצאה מוטגת על-ידי כחיקת החלים "בתוך הישיבה", אבל סטכיס לטחיקתן. היו"ר סנהל את הישיבה, אבל קודה יהוא מינו טוטע בדיוק סה שנאטר בה. לאחר זאת, כשהוא עובר על הפרוטוקול, הוא מוצא כי צריך לטחוק את הדברים. מדוע לא לאפשר לו זאת?

הנוסח "במידה שהתקנון טרטה זאת" מינו נראה לי. הייתי כותב כי היו"ר רטמי לאסור פירטום של דברים, ולאחר זאת הייתי סכניס את הפרטים שיטנם בענין זה בתקנון: סטעטי בטחון או דברים הפוגעים בכבוד הכנסת.

ס. רוזטי:

השאלה היא אם אז אפשר לפרטום את הדברים האלה. עד כה היינו מוגבלים לאיסור פירטום של דברים סטעטי בטחון. ואני תסיד אסרתי בקר עם הטעיף הקיים בענין זה בתקנון, זהטלה "פירטום" מינה מובנת לי. אני פרטתי זאת סטטכות היו"ר מוגבלת לאיסור פירטום דברים ב"דברי הכנסת".

(קריאת הטעיף בתקנון הדין בענין זה)

בפרקטיקה יש צנזור שאחראי לכך. אנחנו מוציאים בטלב ראטון את הפרוטוקול של "דברי-הכנסת", וכל זמן שזה בטלב זה, הדברים לא הופיעו ב"דברי הכנסת" וזה אוטר שהם לא פורטמו. מאחר ש"דברי הכנסת" סופיעים רק כעבור טבעיים, אם טי זהו בכל זאת רוצה לפדטום דברים סתוך הפרוטוקול, הוא פונה אלינו ואנחנו טואלים את היו"ר אם בכוונתו לאסור על פירטום של הדברים. בכל אופן, הטצב הוא טמוד בלתי ברור.

כאן אתם טוב סטטטסיים בניטוי "לפרטום". זה אוטר כי יו"ר הכנסת צריך להיות טטונה על איסור הפירטום בעתוניים, או רק על "דברי הכנסת"?

ב. מזניה: על איסור הפירטום בכלל.

ד. בר-רב-האי:

אני מצטרף לדעה שאין להגביל את ההוראות של חוק יטור על ידי התקנון. אפשר לקבוע בחוק את הכללים, ולהגיד כי הפרטים ייקבעו בתקנון.

הרישא של הטעיף טקנה חטינות טלאה לכל דבר שהתווה או נאטר בישיבת הכנסת. אם חבר הכנסת טפתטט בטבת הכנסת ואוטר דברים סטוייפיים, פירטום טותר. ההנעה היא לאפשר ליו"ר הישיבה לסנוע פירטום של דברים כאלה, לכן כטאוסריום "בתוך הישיבה", הדבר מינו ניתן להטטה. אני סטכיס כי אחרי הישיבה זה יכול להיות טאותר, אבל אין מוצא טזה.

לפי נוסח הטעיף יש טפק אם הצנזורה תוכל לסנוע פירטום של דברים, אם היו"ר לא אסר זאת.

א. ידיון: ודאי שהיא יכולה לעשות זאת.

יכול להיות יו"ר הישיבה שיהיה לו שיקול
דעת מהיר, ויכול להיות יו"ר שירצה לשיקול

ד. בר-רב-האזי:

את הדברים.

לא רק שפין זה מעשי, מלא שלמעט יש
מקום לטישטוש ומי-מפטר להחליט על הדברים
עד שאין רוזנים אותם בכתב. צריך להיות ברור כי אפשר למחוק
דברים מן הפרוטוקול גם לאחר הישיבה.

ט. רוזני:

אני גם מתנגד להעדת חבר הכנסת ורהפטיג
בנוגע לבחירות המזרחיות. זוהי געיה

ד. בר-רב-האזי:

מזאת שמקומה בחוק החסינות.

אינני מדבר על האחריות של חבר הכנסת, אלא
על האחריות של מי שמפרט את דבריו של חבר
הכנסת.

ז. ורהפטיג:

יש כלל אשר לפיו כל מה שאמר הכנסת בוט
טעל בטת הכנסת, אפשר לפרט. ואז אין זה
את הדברים. אני מניח כי היו"ר ישתמש
בשום הוזה כדי להגן על שם טוב של כל חבר.

ד. בר-רב-האזי:

וכה יהיה אם העיון יפרט את הדבר בטענה
שלא ידע שפירטומו מסור?

ט. רוזני:

אינני חושב שיש לשנות משהו בחלק הראשון
של הסעיף, כי אינני מקבל את דברי ח"כ
וראהפטיג בנוגע להגדל בין אחריות פלילית ומזרחית. אם יש טעם לתת
הגנה כזאת, יש טעם לתת אותה גם לגבי אחריות מזרחית וגם לגבי
אחריות פלילית.

א. ידני:

פה מדובר על דברים שבאשרו בישיבה.
אם סותר לאסור דברים שהיו בישיבה, צריך לדבר לא רק על דברים שבאשרו
בישיבה אלא על כל דבר שהיה בישיבה.

גם לי נראה כי מוטב שלא להסמיר את הפרטים
בתקנון אלא לפרט אותם כאן.

כמו שאריך להגביל את האפשרות לאסור פירטום
למקרים מסויימים המצדיקים זאת, כך צריך לתת ליו"ר סמכות כזאת
שהיא מפקטיבית. אינני מבין מדוע לא יאסור היו"ר על פירטום של
דבר שיש לו ספק ביחס אליו, ובינתים העתונות מדע שאסור לפרט זאת,
ומה לאחר התיעצות יתברר ליו"ר כי אפשר להתיר את הפירטום, יתיר
זאת.

אני מציע את הנוסח הבא: "הולט יו"ר
הישיבה רשאי לאסור עיון הישיבה פירטום של דבר שפירטומו עלול לדעתו
לפגוע במסחון המדינה או בכבוד הכנסת."

פ. רוזני:

צריך להוסיף לזאת: והוא רשאי, מחרי
התיעצות, להתיר את הפירטום.

ברור שהנוסח המופיע כאן צריך להנחות את
הנוסח בטעיף שיהיה בתקנון, ולא להיפך.

ע. איכילוב:

ע. איכילוב:

הנוסח צריך להבהיר כי דבריה שנאמרו בישיבה פתוחה, כל עוד היו "ר לא הודיע על איטוד פירטוטם, אין ולא כלום בגד הטפרטם. ומוז העבירה תהיה עבירה רק בשעה שהפירטום נאטר.

מ. ידני:

זה טובן. קודם לכן זו לא היתה עבירה.

ע. איכילוב:

אז מינה שתעוררת שאלה אתי היו "ר מוסר פירטוט של דבריה. הוא יכול לעלות זאת בתוך הישיבה או לאחריה.

או לאחריה.

אני מסכים כי צריך להיות שחרור מאחריות פלילית וגם מזרחית, אם לי אין להתעלם מן הבעיה שמעורר אותה חבר הכנסת ורהפטיג. כי אם אטנו במסריה ככנסת דברי לעז, מהי הכתובת לתביעה? או לי צריך להגיד ששהו בענין זה בחוק בחסינות. על כל פנים, לדעתי אין מקום לתביעה בגד מי שמפרטם דבריה כאלה, במידה שהדבריה נאמרו בכנסת ופירטוטם לא נאטר על-ידי היו "ר.

י. שופמן:

אי-מסיד לקבל את הנעת חבר הכנסת ורהפטיג. אם העונן חוזר על דבריה שנאמרו בכנסת, הוא עושה זאת על אחריותם של האנשים שאמרו את הדבריה. ומה תועלת תהיה לנפגע אם יוטל קנס על העונן, בעוד שאינו יכול לפגוע בחבר הכנסת אשר אמר את הדבריה?

ביחס לחלק הני של הסעיף, נראית לי העו של סר ידני. על כל החלטה של היו "ר מסיד לערער בפני ועדת היירושים. אבל הפגיעה צריכה להיות ברורה, והתגובה - מיידית.

ב. מזניה:

בועדת הכנסת נאמרו עוסדים לנסח את הסעיף הדן בכך בתקנון בצורה זאת: "היו "ר רשמי להורות לפחות מן הפרוטוקול דבריה וקריאות כיבית עיש בהם ששום עילבון או מגיעה בכבוד". הייתי מביע לאטר גם כמין ששהו דוטה, או לקבוע כי התקנון יקבע בגלל תנאים רשמי יו "ר הישיבה לאטר פירטוטם של דבריה שנאמרו בישיבה.

ש. רוזנברג:

אין חילוקי דעות על כך שחבר הכנסת זקוק לחסינות כדי שיוכל לאטר בכנסת את כל אשר נאמרו לאטר. השאלה היא אם רשמי מי ששומע את הדבריה לחזור עליהם מבלי לברר תחילה את מידת נכונותם.

יש טענה כי כדי להבטיח לכנסת אפירות לעול, יש לאפשר פירטוטם של כל הדבריה הנאמריה בכנסת.

אם כותבים "בתוך הישיבה", היו "ר צריך לעול מיד, ועל-ידי כך מונעים את האפירות מעונמי להיכשל בפירטוט דבריה שפירטוטם נאטר מבלי שהוג ידע זאת. מפידך, צריך לאפשר ליו "ר להגן על כבודו של מי שנפגע גם לאחר הישיבה.

נאטר כי לפעמים היו "ר אינו שומע את אשר נאטר. יש מקרים שלא רק היו "ר אלא גם הקרניות מינה שוטפת את אשר נאטר, והדבריה מינם בכנסת לפרוטוקול. אבל העתונמי שומע את הדבריה וטפרטם זאת. היו מקרים שפיליו האטר את הדבריה התחרט על אשר אותם, אבל העתונמי ששטע אותם יכול לפרטם אותם. וכל ההצעות שהועלו כמין מינן פותרות את הבעיה הזאת. התקנון מדבר רק על הפרוטוקול.

ב. מזניה:

התקנון אינו מדבר רק על הפרוטוקול. יש בו עוד דבריה.

ד. רזזברג :

אני חושב שהדרך ההגיונית היא דווקא להצמיד את כל זה לפרוטוקול. עלינו לאשר כי מה שמופיע בפרוטוקול - סותר לפרטט. מה שמופיע ומה לא יופיע בפרוטוקול, על כך על יו"ר הישיבה להחליט. ואינני מתכוון ל"דברי הכנסת" הסופיעים כעבור שבועיים, אלא לפרוטוקול הזמני. זה נותן ליו"ר זמן לאו דווקא בתוך הישיבה אלא עד טעה לאחר הישיבה, כשהוא רואה את הפרוטוקול מוכן, להחליט אם הוא רוצה להוסיף להוציא מתוכו טעמו.

אני מציע את הנוסח הבא: "ההליכים בישיבה פתוחה והדברים שנאמרו בה ושלם הוצאו על-ידי יו"ר הישיבה מהפרוטוקול, במידה שהתקבול טרשה זאת, פירטוטט אינו מוגבל". פירוש הדבר שפירטוטט של כל מה שמופיע בפרוטוקול אינו מוגבל. אשר לדברים שאינם מופיעים בפרוטוקול, אפשר לפרטטט, אבל תחול עליהם אחריות גם פלילית וגם אזרחית.

ט. אונג :

חבר הכנסת רזזברג טרחיק לכת. אפנט גם לי יש ספיקות, אבל איננו יכול לעבור בנקל על הצעת חבר הכנסת ורהפטיג בענין האחריות האזרחית. אפנט האחריות הפלילית היא יותר חסורה, אבל אלה הם שני דברים. יכול להיות טקרה שחבר כנסת יפגע בזדון בטישהו. הדברים יכולים להגיע עד כדי הדיסת חיי אדם. ואינני מקבל שאדם כזה, אין לו כל תקנה. אולי יש צורך בטייג טטוים בענין זה, אבל הטפרטט את הדברים צריך לבדוק אותם לפני שהוא טפרטט אותם. הוא אינו יכול להיות חופשי טכל אחריות. אני יודע כי אין הדבר קל, אבל עלינו לשקול את הדבר.

פ. רזזז :

בו צריך לתקן לא רק את חוק החסינות אלא גם את שני החוקים ה, ייסים זזזזן הטבוט, הקטורים בכך.

אני מקל את הצעת טר ידין, אבל אני חושב בתקנון ושהאפשרות לסחוק דברים מן הפרוטוקול מוגבל לסחיקה בתוך הישיבה.

הוחלט :

1. לדחות את הצעת ט. רזזברג האזרחית לבטט את הסעיף כך שההליכים בישיבה פתוחה והדברים שנאמרו בה ושלם הוצאו על-ידי יו"ר הישיבה מהפרוטוקול, במידה שהתקבול טרשה זאת, פירטוטט אינו מוגבל".

הסתייגות לט. רזזברג.

2. לדחות את הצעת ז. ורהפטיג לא להטיר אחריות אזרחית מהטפרטט דברים שנאמרו בישיבת הכנסת.

הסתייגות לז. ורהפטיג.

3. לדחות את הצעת ג. מזניה האזרחית כי היו"ר רשטי לאסור על פירטוטט של דברים, ופרטטים ייקבעו בתקנון.

4. לקבל את הצעת ה. ידין האזרחית לקבוע כי היו"ר רשטי לאסור על פירטוטט של דברים ולהכניס לחוק את הפרטטים הסופיעים בתקנון בענין זה.

5. לקבל את הצעת ה. מזניה האזרחית לסחוק את הטליט "בתוך הישיבה".

הסתייגות לט. יוניט טן.

י. שופטן: לדעתי, במושב "כבוד הכנסת" כלול הכל.

ט. רונברג: אני מציע להוסיף לזה: "כבוד אדם".

פ. רונן: אני בכלל מתנגד לזיוף הפרוטוקולים של הכנסת. אינני מבין את כל הרגישות בענין זה. היו בכנסת סקנדלים. מדוע צריך לזייף את הפרוטוקול? הפרוטוקול צריך להיות ראוי נכון של מה שהיה, לדורי דורות. ואין אנחנו צריכים להתבייש בכך. הכנסת שלנו אינה נושלת ברכתה ספרלטיט אחרים. אינני יודע מדוע אנחנו צריכים להגן על כבוד הכנסת, וודאי לא - על כבוד אדם.

ז. ורהפטיג: אני מציע "בטחון הסדינה וכבוד אדם".
אני טוכן לוותר על הטלים "כבוד הכנסת".
אני טטכים עם שר הטטפטים שהפרוטוקול צריך לסקף את מה שהיה. הייתי טטכים לכך ברגע שאין כל פתח לאפשרות לטחוק דברים. אבל אם פותחים פתח כזה, אינני רואה צורך לדאוג לכבוד הכנסת - לכך צריכים לדאוג חברי הכנסת עצמם - אבל עלי לדאוג לכבוד אדם שנפגע ואינו יכול בטקרה זה להגן על עצמו.

ב. אזניה: כבוד אדם הוא מושג רחב מאוד. לכל אחד יש דעה אחרת בענין זה. אין שום אפשרות להגיע ליודיקטורה אחידה של היו"ר והסגנים בענין זה. גם חברי הכנסת ייטצאו בטקרה, כי לעולם לא ידעו איזו טלה פוגעת ואיזו טלה אינה פוגעת בכבוד אדם. אפשר להסתפק בכבוד הכנסת ובטחון הסדינה. אני טוכן גם להסתפק בטחון הסדינה. על-ידי הוספת הטלים "כבוד אדם" נפתח פתח לטענות בלתי פוטקות בוועדת הפירושים.

פ. רונן: לדעתי, יש להסתפק בטלים "בטחון הסדינה".
ההגיון הפרלטיטארי אומר שאם היו"ר קורא את חבר הכנסת לטדר, בכך תוקן העוול שבדברים שאותו חבר כנסת טטר. אולם לגבי בטחון הסדינה אי-אפשר לתקן את הדברים על-ידי קריאה לטדר, ולכן הכרחית טחיקת הדברים שהפרוטוקול. טחיקת דברים טטעטים אחרים היא טטוט זיוף של הפרוטוקול. בפרלטיטארי קורה לעתים רחוקות טטזכיריטט של אדם טטינו נטצא בפרלטיטארי. אני חושב שאם טיטהו טזכיר טט של אדם טטינו נטצא בכנסת וטטינו יכול להתגונן, היו"ר צריך לאטר לטי טטזכיר את הטט: אני טבקט טלא להזכיר טטות של אנשים וטטינה פה וטטינה יכולים להתגונן. את כל הפגטיט האלה אפשר לתקן. אי-אפשר לתקן את הדברים בצורה כזאת בטח שנוגע לטודות בטחוניים.

ז. ורהפטיג: הצעתי לטחוק את הטלים "כבוד הכנסת" ולהוסיף "כבוד אדם" היא אבנטיאלית, בטקרה טלא תתקבל הצעתי בדבר אי-הסרת האחריות האזרחית טטי טטפרט דברים טט שנאטרו בכנסת.

הוחלט: 1. לדחות את ההצעה להטתפק בניטוק של בטחון הסדינה לגבי אפשרות טחיקת דברים שהפרוטוקול.

הטטייגות לי. שופטן, ט. אונא.

2. לקבל את ההצעה להוסיף לבטחון הסדינה את הטלים "כבוד הכנסת".

הטטייגות לז. ורהפטיג - לטחוק זאת.

3. לרחות את הצעת ז. ורהפטיג לח סיף את
הטלים "כבוד אדם".

הסתייגות לש. רוזנברג וז. ורהפטיג.

נוסח הסעיף יהיה, בסופא: "אולם יו"ר
הישיבה רואי לאסור פירטום של דבר ספירטום
עלול, לדעת, לפגוע בבטחון השליטה או
בכבוד הכנסת".

ס. הלל:
לדעתי, אין מקום לנהל ויכוח בטליאת הכנסת
בשאלה מי בעד כבוד הכנסת ומי בעד כבוד
אדם או מי נגד זה. לאור הנוסח שהתקבל, אולי יש מקום לחזור להצעה
כי הפרטים האלה ייקבעו בתקנון, מבלי שצריך יהיה לדון על כך בכנסת.
לאור תוצאות ההצבעה אני פונה אל החברים להיטבע שהופעה בלתי הולמת
בכנסת בענין זה, ולהחזיר את הפרטים לתקנון.

היו"ר נ. ניר:
היות ותהיה לנו קריאה שניה בוועדה על
החוק הזה, נשאיר את ההכרעה בשאלה זאת.

ס. יוניצ'סון:
לסעיף-קטן (ב): אינני מבין איך התקנון
יכול להרשות זאת.

פ. רוזן:
התקנון יכול לקבוע, למשל, כי על תוכנה
של ישיבה סגורה יפורסם קוטוביקט ראשי.

ש. רוזנברג:
אני מציע לכתוב: "אלא טה שהותר". יתכן
סדרים מסויימים שישיבה זו אפשר יהיה לפרטם.

ס. יוניצ'סון:
אלה סקרים יוצאים מן הכלל. לא הייתי מוטר
זאת לתקנון. הכלל הוא שהישיבות פתוחות.
אם תהיה פעם ישיבה סגורה, תחליט בענין זה הכנסת או הביטאות.

היו"ר נ. ניר:
אני נוטה להצעה: "פירטום אסור אלא אם החליטה
הכנסת אחרת".

ש. רוזנברג:
הכנסת יכולה להחליט הכל. אין צורך לכתוב זאת.
לדעתי, טוב שיהיה טהו בתקנון בענין זה. אבל
אפשר להסכים גם לאסר: "טה שהותר על-ידי הכנסת". והכנסת יכולה להחליט
לספור ליו"ר וסגניו למטח את ההודעה לעתונות.

ס. רוזטי:
אתה פותח פתח לויכוח רב בכנסת בשאלה טה
יפורסם וטה לא יפורסם.

ס. הלל:
דוטני מעוד לא היתה בכנסת ישיבה סגורה, ואינני
רואה סיכויים לכך. אבל אם תהיה פעם, אני חושב
שהפרטים צריכים להיות ברורים, על-טנת שלא יהיה צורך להתוכח בכל פעם
בשאלה זו. וטוב שהתקנון יקבע את הפרטים בענין זה.

נ. אזניה:
אפשר לכתוב: "אלא טה שהותר לפי תקנון הכנסת".

ע. איכילוב:
הייתי מציע לכתוב: "ברשות היו"ר לספור הודעה
על תוכנה של ישיבה סגורה". ברור שהיו"ר פירוטו
היו"ר והסגנים.

ב. אזניה: אני מציע: בתקנון הכנסת ייקבעו יוצאים
מן הכלל.

ט. יוניצ'טון: אני מציע: "אלא מה שביתן לפירוט על-ידי
היו"ר."

ט. רוזסי: אני תומך בנוסח זה. הבקשה לקיים ישיבה
סגורה תבוא טהטס לה או טסי שתבוא אל
יו"ר הכנסת. יו"ר הכנסת יתיעץ ודאי עם ממרד הבטחון באשר לפירוט
הדברים. וכוסב שלא יהיה על כך ויכוח.

א. ידין: הייתי אומר: "ההליכים בישיבה סגורה
והדברים שנאסרו בה אין לפרט עליהם אלא
מה שיו"ר הכנסת מטר לפירוט."

ט. הלל: מה דינו של הפרוטוקול בטקרה כזה?

ט. רוזסי: מקובל בארצות אחרות שבמקום הפרוטוקול
טופיע ב"דברי הכנסת" הערה: ביום זה רצה
היתה ישיבה. הישיבה היתה סגורה.

ט. הלל: יתכן כי אחרי שבה אפשר יהיה לפרט את
הפרוטוקול. אולי מוטב לכתוב כי דינו של
פרוטוקול כזה ייקבע בתקנון.

הוחלט: לקבל את ההצעה האומרת כי בסיפא של סעיף-
קטן (ב) ייאמר: "פרט למה שביתן לפירוט
על-ידי יו"ר הכנסת".

פ. רוזן: אני מבין שזה חל גם על החלטות:

היו"ר ב. ביר: ברור.

ז. ורהפטיג: הסלה "פרט" אינה עונה על הטקרה שיכנאו
לנכון לפרט את כל הפרוטוקול.

היו"ר ב. ביר: נבקט ממרד החפטיים וממר שלי לחשוב על
נוסח מתאים.

הישיבה נבעלה בשעה 11.00.